Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. sausio 26 d.*

„Apeliacinis skundas — Europos žemės ūkio fondas kaimo plėtrai (EŽŪFKP) — Europos Sąjungos lėšomis nefinansuojamos išlaidos — Reglamentai (EB) Nr. 1698/2005, 1975/2006 ir 796/2004 — Paramos kaimo plėtrai priemonės — Vietovės, kuriose esama gamtinių kliūčių — Patikrinimai vietoje — Gyvulių tankumo koeficientas — Gyvulių skaičiavimas“

Byloje C-373/15 P

dėl 2015 m. liepos 15 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Prancūzijos Respublika, atstovaujama iš pradžių F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas ir C. Candat, vėliau – G. de Bergues, D. Colas, F. Fize ir A. Daly,

apeliantė,

palaikoma

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos A. Sampol Pucurull,

įstojusios į apeliacinį procesą šalies,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Komisijai, atstovaujamai D. Bianchi ir G. von Rintelen,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Vilaras (pranešėjas), teisėjai J. Malenovský ir M. Safjan,

generalinis advokatas N. Wahl,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

1 Savo apeliaciniu skundu Prancūzijos Respublika prašo panaikinti 2015 m. balandžio 30 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Prancūzija / Komisija* (T-259/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:250, toliau – skundžiamas sprendimas) atmesti jos ieškinį, kuriame ji prašė iš dalies panaikinti 2013 m. vasario 26 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą 2013/123/ES dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus, Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) (OL L 67, 2013, p. 20, toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Reglamentas (EB) Nr. 1698/2005

2 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai (OL L 277, 2005, p. 1, klaidų ištaisymas OL L 4, 2007 1 9, p. 10, ir klaidų ištaisymas OL L 206, 2012 8 2, p. 23) 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta:

„Parama kaimo plėtrai padedama siekti šių tikslų:

<…>

b) gerinti aplinką ir kraštovaizdį remiant žemės valdymą“.

3 Reglamento Nr. 1698/2005 IV antraštinės dalies „Parama kaimo plėtrai“ I skyrių „Kryptys“ sudarančiuose keturiuose skirsniuose nurodomos įvairios sritys, kuriose teikiama pagalba, ir priemonės, kurios gali būti naudojamos. Šio skyriaus 2 skirsnio 2 krypties „Aplinkos ir kraštovaizdžio gerinimas“ 36 straipsnio a punkto i ir ii papunkčiuose numatyta:

„Pagal šį skirsnį parama teikiama:

a) priemonėms, skirtoms tausojančiam žemės ūkio paskirties žemės naudojimui mokant:
   i) išmokas dėl gamtinių kliūčių ūkininkams kalnuotose vietovėse;
   ii) išmokas ūkininkams vietovėse, kuriose yra kliūčių, išskyrus kalnuotas vietoves“.

4 Reglamento Nr. 1698/2005 37 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. 36 straipsnio a punkto i ir ii papunkčiuose numatytos išmokos skiriamos kasmet už vieną žemės ūkio naudmenų <…>, kaip apibrėžta 1999 m. lapkričio 24 d. Komisijos sprendime 2000/115/EB dėl rodiklių apibrėžimų, žemės ūkio produktų sąrašo, apibrėžimų išimčių ir regionų bei rajonų, taikytinų atliekant žemės ūkio valdų struktūros tyrimą [(OL L 38, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 28 t., p. 241)], hektarą.

Išmokos turėtų kompensuoti dėl kliūčių žemės ūkio gamybai atitinkamoje vietovėje ūkininkų patirtas papildomas išlaidas ir prarastas pajamas.

2. Išmokos skiriamos ūkininkams, įsipareigojantiems ne trumpiau kaip penkerius metus nuo pirmosios išmokos gavimo vykdyti žemės ūkio veiklą pagal 50 straipsnio 2 ir 3 dalis nustatytose vietovėse.“

5 Reglamento Nr. 1698/2005 71 straipsnio „Reikalavimus atitinkančios išlaidos“ 2 dalyje numatyta:

„Išlaidos atitinka reikalavimus EŽŪFKP finansavimui gauti tik tuo atveju, jei jos susijusios su operacijomis, kurias pagal kompetentingos įstaigos nustatytus atrankos kriterijus atrinko atitinkamos programos valdymo institucija arba kurios buvo atrinktos jos atsakomybe.“

Reglamentas (EB) Nr. 1975/2006

6 2006 m. gruodžio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1975/2006, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 kontrolės procedūrų įgyvendinimo ir kompleksinio paramos susiejimo įgyvendinimo taisykles, susijusias su paramos kaimo plėtrai priemonėmis (OL L 368, 2006, p. 74), 5 straipsnio „Bendrieji kontrolės principai“ 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Nepažeisdamos specialių šio reglamento nuostatų, valstybės narės užtikrina, kad Bendrijos [Sąjungos] ar nacionaliniuose [nacionalinės] teisės aktuose arba kaimo plėtros programose nustatyti tinkamumo kriterijai būtų tikrinami pagal valstybių narių nustatytinus rodiklius, kuriuos būtų galima patikrinti.

2. Kai įmanoma, patikrinimai vietoje, numatyti šio reglamento 12, 20 ir 27 straipsniuose, ir Bendrijos [Sąjungos] taisyklėse numatyti kiti su subsidijomis žemės ūkiui susiję patikrinimai [ir kiti patikrinimai, numatyti Sąjungos taisyklėse, susijusiose su subsidijomis žemės ūkiui,] turi būti atliekami tuo pačiu metu.“

7 Iš Reglamento Nr. 1975/2006 6–8 straipsnių matyti, kad, viena vertus, šio reglamento I antraštinė dalis taikoma paramai, suteiktai pagal Reglamento Nr. 1698/2005 36 straipsnį, prie kurios priskiriama ir parama, grindžiama deklaruotu ploto dydžiu, vadinamoji su plotu susijusios priemonės. Kita vertus, šiuose straipsniuose numatyta, kad šioje antraštinėje dalyje kai kurios 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 796/2004, nustatančio išsamias kompleksinio paramos susiejimo, moduliavimo ir integruotos administravimo ir kontrolės sistemos, numatytų 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1782/2003, nustatančiame bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrąją žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiame tam tikras paramos schemas ūkininkams, įgyvendinimo taisykles (JO L 141, 2004, p. 18), iš dalies pakeisto 2007 m. rugpjūčio 20 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 972/2007 (OL L 216, 2007, p. 3, toliau – Reglamentas Nr. 796/2004), nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.

8 Reglamento Nr. 1975/2006 10 straipsnio 1–4 dalyse numatyta:

„1. Paramos paraiškos ir paskesni mokėjimo prašymai tikrinami taip, kad būtų veiksmingai patikrinta atitiktis paramos skyrimo sąlygoms.

2. Valstybės narės nustato tinkamus metodus ir priemones, kurių reikia patikrinti paramos skyrimo kiekvienai paramos priemonei sąlygų atitiktį.

3. Valstybės narės naudoja <…> integruotą administravimo ir kontrolės sistemą <…>

4. Tinkamumo kriterijų patikrinimą sudaro administraciniai patikrinimai ir patikrinimai vietoje.“

9 Šio reglamento 12 straipsnio „Patikrinimai vietoje“ 2 dalyje nustatyta:

„Reglamento (EB) Nr. 796/2004 26 straipsnio 3 ir 4 dalys taikomos šiame straipsnyje numatytiems patikrinimams vietoje.“

10 To paties reglamento 14 straipsnyje „Patikrinimų vietoje bendrieji principai“ numatyta:

„1. Patikrinimai vietoje tolygiai išdėstomi per metus remiantis įvairių įsipareigojimų pagal kiekvieną kaimo plėtros priemonę rizikos analize.

2. Vietoje tikrinami visi paramos gavėjo įsipareigojimai ir prievolės, kuriuos galima patikrinti pas jį apsilankius.“

11 Reglamento Nr. 1975/2006 15 straipsnio „Patikrinimų vietoje elementai ir plotų nustatymas“ 2 ir 3 dalyse nustatyta:

„2. Su plotu susijusių priemonių kontrolės atveju patikrinimai vietoje atliekami remiantis Reglamento (EB) Nr. 796/2004 29, 30 ir 32 straipsniais.

<…>

3. Su gyvuliais susijusių priemonių kontrolės atveju patikrinimai vietoje atliekami remiantis Reglamento (EB) Nr. 796/2004 35 straipsniu.“

Reglamentas Nr. 796/2004

12 Reglamento Nr. 796/2004 II dalis, susijusi su integruota administravimo ir kontrolės sistema, apima III antraštinę dalį, kurioje reglamentuojami patikrinimai. Šios antraštinės dalies II skyriuje „Pagalbos skyrimo reikalavimų atitikimo kontrolė“ yra II skirsnis, skirtas patikrinimams vietoje. Tas skirsnis padalytas į kelis poskirsnius: be kita ko, I poskirsnį „Bendrosios nuostatos“ sudaro šio reglamento 25–28 straipsniai, II poskirsnį „Bendrosios paraiškos patikrinimai vietoje, susiję su pagalbos už plotą schemomis“, – 29–33 straipsniai, o III poskirsnį „Pagalbos gyvulininkystei paraiškų patikrinimai vietoje“ – 34–39 straipsniai.

13 Reglamento Nr. 796/2004 29, 30 ir 32 straipsniuose, taikomuose paramai, skirtai aplinkai ir kraštovaizdžiui gerinti, pagal Reglamento Nr. 1975/2006 15 straipsnio 2 dalį įtvirtintos patikrinimų vietoje ir plotų nustatymo, kalbant apie su plotu susijusias priemones, taisyklės.

14 Reglamento Nr. 796/2004 35 straipsnyje, be kita ko, numatyta:

„1. Patikrinimai vietoje apima visų gyvulių, dėl kurių pateiktos pagalbos paraiškos pagal tikrintinas schemas, tikrinimą, o išmokų už galvijieną schemų tikrinimo atveju taip pat atliekami galvijų, dėl kurių pagalbos paraiškos nebuvo pateiktos, patikrinamai vietoje.

2. Patikrinimu vietoje visų pirma tikrinama:

a) ar ūkyje esančių gyvulių, dėl kurių pateiktos pagalbos paraiškos, skaičius ir galvijų skaičius, dėl kurių pagalbos paraiškos nepateiktos, atitinka registruose įrašytą gyvulių skaičių, o tikrinant galvijus – ar ūkyje esančių galvijų skaičius atitinka kompiuterinei galvijų duomenų bazei pateiktus duomenis apie galvijų skaičių;

<…>“

Reglamentas (EB) Nr. 885/2006

15 2006 m. birželio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 885/2006, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 nuostatų dėl mokėjimo agentūrų ir kitų įstaigų akreditavimo bei EŽŪGF ir EŽŪFKP sąskaitų patikrinimo ir patvirtinimo taikymo taisykles (OL L 171, 2006, p. 90), 11 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Valstybė narė praneša Komisijai apie korekcines priemones, kurių ji ėmėsi, kad užtikrintų, jog būtų laikomasi Bendrijos taisyklių, ir nuo kurios datos jos bus įgyvendinamos.

Komisija, išnagrinėjusi Taikinimo institucijos pagal šio reglamento 3 skyrių parengtą ataskaitą, priima, jei reikia, vieną ar daugiau sprendimų pagal [2005 m. birželio 21 d. Tarybos] reglamento (EB) Nr. 1290/2005 [dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo] 31 straipsnį, siekdama nebefinansuoti iš Bendrijos lėšų išlaidų, neatitinkančių Bendrijos taisyklių, kol valstybė narė veiksmingai neįgyvendina korekcinių priemonių.

Vertindama išlaidas, kurių Bendrija nefinansuos, Komisija gali atsižvelgti į informaciją, kurią valstybės narės pranešė pasibaigus 2 dalyje nurodytam laikotarpiui, jeigu tokia informacija reikalinga geriau apskaičiuoti Bendrijos biudžetui padarytą finansinę žalą ir jeigu pavėluotas informacijos pateikimas yra pagrįstas išskirtinėmis aplinkybėmis.“

Prancūzijos teisė

16 2008 m. rugsėjo 5 d. aplinkraštyje DGPAAT/SDEA/C2008-3016 nustatytos norminės 2008 metų išmokų dėl gamtinių kliūčių (toliau – ICHN) sąlygos (toliau – aplinkraštis ICHN).

17 Šio aplinkraščio 7.2 punkte „Patikrinimai vietoje“ numatyta, kad patikrinimai apima tris aspektus: pirmasis susijęs su ploto, dėl kurio prašoma paramos ICHN, realumu, antrasis – su paramos gavėjo įsipareigojimais, kitais, nei susijusiais su plotu, o trečiasis – su nuotoliniu deklaravimu. Šiame 7.2 punkte patikslinama, kad, tikrinant vietoje kitus nei su plotu susijusius įsipareigojimus, būtina, be kita ko, suskaičiuoti gyvulius. Taikant integruotą administravimo ir kontrolės sistemą galvijai tikrinami teikiant pagalbą už gyvulius ir specialiai netikrinami skiriant ICHN. Avys, naudojamos apskaičiuojant apkrovą, yra tos, kurios deklaruotos kreipiantis dėl priemokos už avis, kai prašymas pateikiamas tais metais, kai pateikiama paraiška dėl ICHN. Kalbant apie naujus pareiškėjus, reikia pažymėti, kad naudojamos avys patikrinamos suskaičiuojant patikrinimo dieną esamus gyvulius.

Ginčo aplinkybės

18 Ginčo aplinkybės ir ginčijamo sprendimo turinys išdėstyti skundžiamo sprendimo 24–39 punktuose. Šio proceso tikslais jie toliau glaustai apibūdinti.

19 Vadovaudamosi Reglamento Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto i ir ii papunkčiais Prancūzijos valdžios institucijos priėmė Prancūzijos kaimo plėtros 2007–2013 metais programą, kurioje, be kita ko, numatyta ICHN skirti ūkininkams, ūkininkaujantiems vietovėse, kuriose esama gamtinių kliūčių. Ši programa buvo patvirtinta 2007 m. liepos 19 d. Komisijos sprendimu C (2007) 3446 *final*. Toje programoje numatyta, kad kompensacijos už pašarų plotus ūkininkams, ūkininkaujantiesiems vietovėse, kuriose esama gamtinių kliūčių, mokamos tuo atveju, jeigu jie paiso apkrovos kriterijaus. Šis kriterijus, išreikštas gyvulių skaičiumi, tenkančiu vienam hektarui (toliau – UGB), leidžia kontroliuoti gyvulių, esančių pašarų plotuose, tankumą, siekiant išvengti reiškinių, kai trūksta ganyklų ar jų yra per daug. Apkrova nustatoma departamento lygmeniu ir apima ribas, nustatytas vietovei ar rajonui.

20 Patikrinusi Prancūzijoje patirtas išlaidas taikant kaimo plėtros priemones Komisija ginčijamame sprendime nusprendė nefinansuoti tam tikrų šios valstybės narės deklaruotų išlaidų Europos Sąjungos lėšomis dėl, be kita ko, patikrinimų vietoje, susijusių su 21 056 869,75 EUR ir 7 898 813,60 EUR sumomis, trūkumų; ji nusprendė, kad tai buvo pagrindinio patikrinimo trūkumas, dėl kurio buvo numatyta taikyti 5 % fiksuoto dydžio korekciją.

21 Iš visos administracinės procedūros matyti, kad finansinę korekciją, taikytą išlaidoms, patirtoms taikant kaimo plėtros priemones, Komisija grindė tuo, kad jos tarnybos, atlikusios auditą, nustatė trūkumų, susijusių su gyvulių tankumo, dar vadinamo „apkrovos norma“, kuris turėjo būti patikrintas vietoje, kontrole galvijų ir avių „sektoriuose“. Komisijos tarnybos konstatavo, kad apkrovos norma nebuvo patikrinta per patikrinimus vietoje, o tai reiškė, jog nepaisyta Reglamento Nr. 1975/2006 14 straipsnio 2 dalies.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

22 2013 m. gegužės 7 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Prancūzijos Respublikos ieškinį; jame ji prašė iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą.

23 2013 m. spalio 30 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Ispanijos Karalystės prašymą leisti įstoti į bylą palaikyti Prancūzijos Respublikos reikalavimų. 2013 m. gruodžio 2 d. nutartimi Bendrojo Teismo devintosios kolegijos pirmininkas leido įstoti į bylą.

24 Prancūzijos Respublika, grįsdama savo ieškinį, nurodė tris pagrindus. Pirmajame pagrinde nurodytas Reglamento Nr. 1975/2006 10 straipsnio 2 ir 4 dalių pažeidimas ir 14 straipsnio 2 dalies pažeidimas. Antrajame pagrinde nurodytas 2003 m. birželio 23 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1082/2003, nustatančio išsamias Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1760/2000 įgyvendinimo taisykles dėl minimalaus patikrinimų, kurie turi būti atliekami pagal galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, lygio (OL L 156, 2003, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 39 t., p. 135), 2 straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 796/2004 26 straipsnio 2 dalies b punkto pažeidimas. Galiausiai trečiasis pagrindas, nurodytas papildomai, buvo susijęs su tuo, kad Komisija fiksuoto dydžio korekciją neteisėtai taikė ir avių ūkiams, neatitinkantiems reikalavimų, taikomų siekiant gauti priemoką už avis, ir galvijų ūkiams, patikrintiems pagal galvijų identifikavimo sistemą arba kuriuose atlikti su priemokomis už galvijus susiję patikrinimai.

25 Skundžiamo sprendimo 59–63 punktuose Bendrasis Teismas nurodė, kad reikėjo kartu nagrinėti pirmojo pagrindo dvi dalis, nes jomis abiem buvo prašoma konstatuoti, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1975/2006 10 straipsnio 2 ir 4 dalis ir 14 straipsnio 2 dalį. Tuo tikslu Bendrasis Teismas išnagrinėjo, ar pagal šias nuostatas Prancūzijos Respublika privalėjo skaičiuoti gyvulius per patikrinimus vietoje ir ar administraciniai patikrinimai, vykdyti remiantis duomenų baze, kurios sukūrimo tikslais atlikti patikrinimai vietoje, buvo tinkami metodai ir priemonės pagalbos skyrimo sąlygoms patikrinti.

26 Skundžiamo sprendimo 64–69 punktuose Bendrasis Teismas pripažino, kad iš Reglamento Nr. 1975/2006 10 ir 14 straipsnių aiškiai nematyti, kad valstybės narės turi pareigą skaičiuoti gyvulius per patikrinimus vietoje. Vis dėlto jis manė, kad pagal šiuos straipsnius ir Reglamento Nr. 1975/2006 35 straipsnį, kuriuose numatyti patikrinimai vietoje, valstybės narės turi ribotą diskreciją dėl metodų ir priemonių, tinkamų pagalbos skyrimo sąlygoms patikrinti.

27 Tęsdamas savo svarstymus minėto sprendimo 70 punkte jis pažymėjo, kad jokia Reglamento Nr. 1975/2006 nuostata negali būti aiškinama taip, jog, darant prielaidą, kad administraciniai patikrinimai buvo atlikti naudojant patikimos duomenų bazės duomenis, nacionalinės institucijos gali neskaičiuoti gyvulių per patikrinimus vietoje. Jo manymu, toks aiškinimas pažeistų patikrinimų vietoje

tikslą, be kita ko, patikrinti valstybių narių sudarytose duomenų bazėse pateikiamos informacijos teisingumą, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1975/2006 15 straipsnio 3 dalies ir Reglamento Nr. 796/2004 35 straipsnio.

28 Todėl Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 71 punkte nusprendė, kad Komisija teisingai manė, jog Reglamento Nr. 1975/2006 10 ir 14 straipsniuose buvo reikalaujama skaičiuoti gyvulius per patikrinimus vietoje, atliekamus pagal Reglamento Nr. 1975/2006 15 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 796/2004 35 straipsnį.

29 Toliau skundžiamo sprendimo 73–82 punktuose Bendrasis Teismas atmetė Prancūzijos Respublikos argumentus dėl nacionalinių institucijų atliktų patikrinimų atitikties Reglamente Nr. 1975/2006 įtvirtintiems reikalavimams.

30 To sprendimo 73–76 punktuose Bendrasis Teismas atmetė argumentą, susijusį su tuo, kad dėl patikrinimų vietoje, atliktų siekiant sudaryti duomenų bazę, Prancūzijos institucijos buvo atleistos nuo pareigos atlikti tolesnius patikrinimus vietoje pagal Reglamento Nr. 1975/2006 12 ir paskesnius straipsnius. Jo teigimu, Prancūzijos Respublikos argumentai dėl nacionalinės duomenų bazės patikimumo šiuo atveju nebuvo svarbūs. Pirma, jis nusprendė, kad šiame reglamente numatytos administravimo ir kontrolės taisyklės buvo specialios šių sričių priemonės. Antra, jis pripažino, kad patikrinimai, atlikti šiai duomenų bazei sukurti, negali būti laikomi patikrinimais vietoje, kaip jie suprantami pagal minėtą reglamentą, nes šiais patikrinimais siekiama ne įvertinti paramos kaimo plėtrai priemonių specialias sąlygas, bet patikrinti visus ūkio gyvulius, kuriems taikomas galvijų identifikavimas pagal 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1760/2000, nustatantį galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojantį jautienos bei jos produktų ženklinimą ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 820/97 (OL L 204, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 3 t., p. 248).

31 Skundžiamo sprendimo 81 punkte Bendrasis Teismas atmetė argumentą, kad Komisijos aiškinimas prieštarauja apkrovos normos kriterijaus tolesniam taikymui. Jo nuomone, nors visais referenciniais metais ūkyje turi būti tam tikras UGB skaičius, tai nereiškia, kad neturi būti vykdomi Reglamente Nr. 1975/2006 numatyti patikrinimai vietoje. Bendrasis Teismas nurodė, kad šių patikrinimų tikslas – nustatyti, ar duomenų bazėse esanti informacija, kuria naudojamasi vykdant administracinius patikrinimus, yra teisinga ir kad šios bazės yra tikslios. Dėl tos priežasties to paties sprendimo 82 punkte jis nurodė, kad gyvulių skaičiavimas per patikrinimus vietoje padeda atlikti patikrinimus, kurių reikalaujama pagal Reglamentą Nr. 1975/2006, ir užtikrinti duomenų bazių teisingumą skaičiuojant apkrovos normą, net jei tai neleidžia atsižvelgti į parametrą, susijusį su gyvulių buvimo ūkyje trukme, ar tikslų parametro, susijusio su galvijų amžiumi, pobūdį.

32 Skundžiamo sprendimo 84–89 punktuose Bendrasis Teismas atmetė antrąjį ieškinio pagrindą.

33 Skundžiamo sprendimo 92–110 punktuose Bendrasis Teismas pripažino pagrįsta trečiojo pagrindo pirmą dalį, kurioje buvo teigiama, kad fiksuoto dydžio korekcijos taikymas avims, kurios neatitinka reikalavimų priemokai už avis gauti, buvo nepagrįstas, nes tariami patikrinimo vietoje sistemos trūkumai buvo susiję tik su avimis, dėl kurių pateikta paraiška išmokėti priemoką už avis.

34 Skundžiamo sprendimo 111–114 punktuose Bendrasis Teismas atmetė trečiojo pagrindo antrą dalį.

35 Todėl Bendrasis Teismas iš dalies panaikino ginčijamą sprendimą, kiek jame taikyta finansinė korekcija dėl kaimo plėtros paramos priemonių, skirtų avims, dėl kurių nepateiktos paraiškos dėl priemokų už avis išmokėjimo 2008 ir 2009 finansiniais metais, o likusią ieškinio dalį atmetė.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

36 Prancūzijos Respublika Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek juo atmestas pirmasis pagrindas, susijęs su ginčijamo sprendimo panaikinimu;

— galutinai išspręsti ginčą panaikinant ginčijamą sprendimą, kiek jame nuspręsta nefinansuoti kai kurių jos padarytų išlaidų, susijusių su Prancūzijos kaimo plėtros programos 2 kryptimi, 2008 ir 2009 finansiniais metais, arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl ginčo, ir

— atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

37 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą kaip iš dalies nepriimtiną arba bent atmesti kaip nepagrįstą ir

— priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi šioje instancijoje išlaidas.

38 Ispanijos Karalystė prašo Teisingumo Teismo pripažinti apeliacinį skundą pagrįstu.

Dėl apeliacinio skundo

39 Grįsdama savo apeliacinį skundą Prancūzijos Respublika nurodo tris pagrindus.

40 Pirma, ji teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes savo iniciatyva nenurodė pagrindo, susijusio su tuo, kad Komisija pažeidė esminius procedūrinius reikalavimus, nes ginčijamo sprendimo nepriėmė per protingą terminą. Antra, papildomai ji teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai pripažino, kad Komisija nepažeidė Reglamento Nr. 1975/2006 10 ir 14 straipsnių, pareikalaudama skaičiuoti gyvulius per patikrinimus vietoje. Trečia, ji teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai pripažino, kad patikrinimai vietoje, atlikti administruojant gyvulių identifikavimą ar priemokas už avis, nebuvo patikrinimai vietoje, kaip jie suprantami pagal Reglamentą Nr. 1975/2006.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

41 Savo apeliacinio skundo pirmajame pagrinde Prancūzijos Respublika, palaikoma Ispanijos Karalystės, tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, savo iniciatyva nenagrinėjęs pagrindo, susijusio su tuo, kad Komisija pažeidė esminius procedūrinius reikalavimus, dėl to, kad, kaip teigia Prancūzijos Respublika, ginčijamo sprendimo nepriėmė per protingą terminą. Šiuo klausimu ji primena, kad Teisingumo Teismas savo 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendime *Ispanija / Komisija* (C-192/13 P, EU:C:2014:2156) jau yra nusprendęs, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai pripažino, kad Komisijai teisės aktuose nenustatytas joks terminas, per kurį ji turi priimti sprendimus dėl finansinės korekcijos. Prancūzijos Respublika mano, kad, leidžiant Komisijai priimti tokius sprendimus nepaisant jokio termino, būtų pažeidžiamas ne tik bendrasis gero administravimo principas, bet ir šalių lojalaus bendradarbiavimo principas, nes valstybės narės savo ruožtu turi laikytis griežtų terminų.

42 Jos nuomone, pagal Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio 3 dalį bet kuriuo atveju Komisija įpareigota priimti sprendimą per protingą terminą nuo tada, kai taikinimo institucija parengia ataskaitą.

43 Ji mano, kad tam, jog laikytųsi protingo termino, Komisija sprendimą dėl patvirtinimo turėtų priimti daugiausia per šešis mėnesius nuo taikinimo procedūros pabaigos datos.

44 Komisija nesutinka su Prancūzijos Respublikos argumentais.

Teisingumo Teismo vertinimas

45 Prancūzijos Respublika remiasi, be kita ko, 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimu *Ispanija / Komisija* (C-192/13 P, EU:C:2014:2156) ir teigia, kad Bendrasis Teismas turėjo savo iniciatyva nagrinėti pagrindą, susijusį su esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu, nes Komisija ginčijamo sprendimo nepriėmė per protingą terminą.

46 Žinoma, pagal Teisingumo Teismo praktiką procedūros taisyklių, taikomų priimant aktą asmens nenaudai, nesilaikymas, kaip tai, kad Komisija ginčijamą sprendimą priėmė ne per Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatytą terminą, reiškia esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimą, kurį Sąjungos teismas turi nagrinėti *ex officio* (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 103 punktą ir 2015 m. birželio 24 d. Sprendimo *Vokietija / Komisija*, C-549/12 P ir C-54/13 P, EU:C:2015:412, 92 punktą).

47 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad nagrinėjamu atveju Sąjungos teisės aktuose, susijusiuose su žemės ūkio fondų lėšų patikrinimu ir patvirtinimu, konkrečiai Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio 3 dalyje, nenustatytas terminas, per kurį Komisija turi priimti sprendimą, kuriuo užbaigiama sąskaitų patikrinimo ir patvirtinimo procedūra, todėl šio sprendimo 45 punkte nurodyta teismo praktika negali būti taikoma.

48 Vadinasi, nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas neturėjo savo iniciatyva nagrinėti pagrindo, susijusio su esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu.

49 Todėl pirmasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

50 Apeliacinio skundo antrajame pagrinde Prancūzijos Respublika teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai pripažino, kad Komisija nepažeidė Reglamento Nr. 1975/2006 10 ir 14 straipsnių, pareikalavusi skaičiuoti gyvulius per patikrinimus vietoje.

51 Pirma, ji mano, kad Bendrasis Teismas iškraipė jos argumentus nusprendęs, jog ji teigė, kad pagal Reglamento Nr. 1975/2006 10 ir 14 straipsnius nereikalaujama vykdyti patikrinimų vietoje, nors iš tikrųjų jį teigė, kad pagal šias nuostatas nereikalaujama skaičiuoti gyvulių per patikrinimus vietoje. Ji pažymi, kad ICHN aplinkraštyje numatyta, kad Prancūzijos institucijos vykdo patikrinimus vietoje ir kad, vykstant patikrinimo ir patvirtinimo procedūrai Komisija neginčijo, kad tokie patikrinimai buvo atlikti. Be to, ji teigia, kad nenurodė, priešingai, nei teigiama skundžiamo sprendimo 62 punkte padarytoje išvadoje, jog dėl išsamių administracinių patikrinimų nebuvo būtina skaičiuoti gyvulių per patikrinimus vietoje.

52 Antra, Prancūzijos Respublika teigia, kad skundžiamo sprendimo 65–71 punktuose Bendrasis Teismas padarė kelias teisės klaidas. Visų pirma, jis iškraipė ginčijamo savo sprendimo turinį Komisijos motyvus pakeisdamas savaisiais. Taigi iš to sprendimo nematyti, kad Komisija būtų nurodžiusi, jog Prancūzijos institucijų nustatyta kontrolės tvarka buvo reglamentuota Reglamento Nr. 1975/2006 15 straipsnio 3 dalyje ir Reglamento Nr. 796/2004 35 straipsnyje. Be to, Bendrasis

Teismas klaidingai aiškino ir taikė Reglamento Nr. 1975/2006 15 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 796/2004 35 straipsnį, kai nurodė, kad ICHN kontrolės sistema turėjo būti paisoma šiose nuostatose numatytos kontrolės tvarkos, taikomos „gyvulių“ priemonių kontrolei, o ne „ploto“ priemonių kontrolei. Reglamento Nr. 1698/2005 37 straipsnio 1 dalyje ir šio reglamento priede numatyta, kad ICHN yra „ploto“ priemonės, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 1975/2006 6 straipsnio 2 dalies a punktą.

53 Todėl pareiga skaičiuoti gyvulius per patikrinimus vietoje siekiant patikrinti, ar laikomasi gyvulių tankumo kriterijaus, negali išplaukti pagal Reglamento Nr. 1975/2006 15 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 796/2004 35 straipsnį.

54 Trečia, Prancūzijos Respublika teigia, kad skundžiamo sprendimo 66 ir 69–71 punktuose Bendrasis Teismas nepakankamai teisiškai motyvavo išvadą, kad administracinių patikrinimų atlikimas remiantis patikimų duomenų bazėmis valstybių narių neatleido nuo jų pareigos atlikti patikrinimus vietoje ir, be kita ko, pareigos skaičiuoti gyvulius per patikrinimus vietoje, siekiant nustatyti, ar laikytasi gyvulių tankumo kriterijaus. Jos nuomone, Reglamento Nr. 1975/2006 14 straipsnio 2 dalyje, kuria grindžiamas ginčijamas sprendimas ir kurios Bendrasis Teismas nenagrinėjo, numatyta, kad patikrinimai vietoje apima visus įsipareigojimus, kuriuos įmanoma patikrinti apsilankius vietoje. Vis dėlto, gyvulių skaičiavimas per vieną apsilankymą neleidžia patikrinti, ar laikytasi šio, UGB išreikšto, kriterijaus, kuris priklauso nuo gyvulių amžiaus ir pagal kurį reikalaujama paisyti vidutinių ribų per vienus metus.

55 Prancūzijos Respublika tvirtina, kad ginčijamo sprendimo teisėtumas dar priklausė nuo to, ar Prancūzijos institucijos pažeidė Reglamento Nr. 1975/2006 10 straipsnio 2 dalį, kurioje numatyta, kad valstybės narės nustato tinkamus metodus ir priemones, kurių reikia patikrinti paramos skyrimo kiekvienai paramos priemonei sąlygų atitiktį. Duomenų, naudojamų apkrovos normai apskaičiuoti, bazė suteikia pakankamų garantijų, kad iš jos paimti duomenys yra tinkama priemonė siekiant patikrinti ICHN skyrimo sąlygas. Todėl Bendrasis Teismas turėjo pripažinti, kad pagal šio 10 straipsnio 2 dalį ši kontrolės tvarka leido tinkamai užtikrinti ICHN skyrimo sąlygų patikrinimą, nes apkrovos kriterijus, be kita ko, nėra įsipareigojimas, kurį buvo įmanoma patikrinti suskaičiavus gyvulius apsilankymo metu.

56 Komisija nesutinka su Prancūzijos Respublikos argumentais.

Teisingumo Teismo vertinimas

57 Visų pirma svarbu konstatuoti, kad Prancūzijos Respublika iš esmės nesutinka su tuo, kad egzistuoja pareiga suskaičiuoti gyvulius per patikrinimus vietoje, susijusius su ICHN. Kaip matyti iš šio sprendimo 27 ir 28 punktų, Bendrasis Teismas nusprendė, kad tokia pareiga kyla, be kita ko, pagal Reglamento Nr. 1975/2006 15 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 796/2004 35 straipsnį, nes dalis Prancūzijos Respublikos argumentų konkrečiai nukreipti prieš šį skundžiamo sprendimo motyvą.

58 Pirma, reikia priminti, kad skundžiamo sprendimo 59–82 punktuose Bendrasis Teismas kartu išnagrinėjo ieškinio dėl panaikinimo pirmojo pagrindo dvi dalis siekdamas nustatyti, ar pagal Reglamentą Nr. 1975/2006, konkrečiai jo 10 ir paskesnius straipsnius, reikalaujama suskaičiuoti gyvulius per patikrinimus vietoje.

59 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 64 punkte pažymėjo, kad „Reglamento Nr. 1975/2006 10 ir 14 straipsniuose aiškiai nenumatyta pareiga suskaičiuoti gyvulius per patikrinimus vietoje“. Tačiau šio teismo sprendimo 65–67 punktuose jis konstatavo, kad šiuose straipsniuose ir Reglamento Nr. 796/2004 35 straipsnyje ribojama valstybių narių diskrecija, susijusi su patikrinimo vietoje, ar laikomasi sąlygų, kurias turi tenkinti pagalbos gavėjai, metodais ir priemonėmis ir su jų įgyvendinimo tvarka.

60 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 70 punkte pripažino, kad jokia Reglamento Nr. 1975/2006 nuostata negali būti aiškinama taip, kad pagal ją nacionalinėms institucijoms leidžiama tam tikrais atvejais neskaičiuoti gyvulių per patikrinimus vietoje. Pareiga skaičiuoti gyvulius kyla dėl ICHN kontrolei taikomų Reglamento Nr. 796/2004 35 straipsnio nuostatų, nes Reglamento Nr. 1975/2006 15 straipsnio 3 dalyje tuo tikslu padaryta nuoroda siekiant, be kita ko, patikrinti „valstybės narės sudarytose duomenų bazėse pateikiamos informacijos teisingumą“.

61 Todėl Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 71 punkte pripažino, kad Komisija teisingai nusprendė, jog pagal Reglamento Nr. 1975/2006 10 ir 14 straipsnius reikalaujama skaičiuoti gyvulius per patikrinimus vietoje.

62 Antra, reikia konstatuoti, kad Reglamento Nr. 1975/2006 10 straipsnio 2 dalyje numatyta, jog valstybės narės nustato tinkamus metodus ir priemones, kurių reikia patikrinti paramos skyrimo kiekvienai paramos priemonei sąlygų atitiktį. Šio straipsnio 4 dalyje ribojamas jų įgaliojimas šiuo klausimu, numatant, kad „tinkamumo kriterijų patikrinimą sudaro administraciniai patikrinimai ir patikrinimai vietoje.“

63 Iš to išplaukia, kad valstybės narės turi pareigą organizuoti patikrinimus vietoje, siekdamos patikrinti, ar nagrinėjamos pagalbos gavėjai atitiko Sąjungos teisės aktuose ir nacionalinės teisės aktuose numatytas skyrimo sąlygas, su kuriomis siejamos šios kaimo plėtros paramos priemonės.

64 Tarp patikrinimų vietoje bendrųjų principų, įtvirtintų Reglamente Nr. 1975/2006, yra šio reglamento 14 straipsnio 2 dalyje numatytas principas, pagal kurį tikrinami visi paramos gavėjo įsipareigojimai ir prievolės, kuriuos galima patikrinti pas jį apsilankius.

65 Tačiau Reglamente Nr. 1975/2006 nenumatyta išsami patikrinimų, kuriuos turi atlikti valstybės narės, kad nustatytų, ar laikomasi kaimo plėtros paramos priemonių tinkamumo kriterijų, tvarka.

66 Vis dėlto, Reglamento Nr. 1975/2006 15 straipsnio 2 dalyje konkrečiai nurodyta, kad minėti patikrinimai atliekami remiantis Reglamento Nr. 796/2004 29, 30 ir 32 straipsniais, kurių nuostatos skirtos tik patikrinimams vietoje, kiek tai susiję vien su paraiškomis dėl su plotu susijusios pagalbos schemos.

67 Taigi Reglamento Nr. 796/2004 35 straipsnis, susijęs su patikrinimais vietoje dėl su gyvuliais susijusių priemonių, kaip toks negali būti taikomas su plotu susijusių priemonių, kaip antai ICHN, patikrinimams vietoje, todėl Bendrojo Teismo vertinime šiuo klausimu padaryta teisės klaida.

68 Vis dėlto reikia pažymėti, kad jei Bendrojo Teismo sprendimo motyvais ir pažeidžiama Sąjungos teisė, bet šio sprendimo rezoliucinė dalis pasirodo pagrįsta dėl kitų teisinių motyvų, apeliacinis skundas turi būti atmestas (2002 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Komisija / Camar ir Tico*, C-312/00 P, EU:C:2002:736, 57 punktas ir 2009 m. kovo 26 d. Sprendimo *SELEX Sistemi Integrati / Komisija*, C-113/07 P, EU:C:2009:191, 81 punktas).

69 Nagrinėjamu atveju darydamas išvadą, kad Prancūzijos Respublika turėjo pareigą skaičiuoti gyvulius per patikrinimus vietoje, Bendrasis Teismas taip pat rėmėsi Reglamento Nr. 1975/2006 10 ir 14 straipsniais.

70 Šiuo klausimu reikia priminti, kad net jei su pagalbos ir priemokų skyrimu susiję Sąjungos teisės aktai aiškiai neįpareigoja valstybių narių nustatyti priežiūros priemonių ir specialių kontrolės būdų, ši pareiga tam tikrais atvejais gali netiesiogiai išplaukti iš to fakto, kad pagal atitinkamus teisės aktus valstybės narės turi sukurti veiksmingą kontrolės ir priežiūros sistemą (žr. 1990 m. birželio 12 d. Sprendimo *Vokietija / Komisija*, C-8/88, EU:C:1990:241, 16 punktą; 2005 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-468/02, nepaskelbtas Rink., EU:C:2005:221, 35 punktą ir 2008 m. balandžio 24 d. Sprendimo *Belgija / Komisija*, C-418/06 P, EU:C:2008:247, 70 punktą).

71 Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 63 ir 64 punktuose, pagal Reglamento Nr. 1975/2006 10 ir 14 straipsnius valstybės narės turi pareigą organizuoti patikrinimus vietoje, siekdamos patikrinti, ar nagrinėjamos pagalbos gavėjai atitiko Sąjungos teisės aktuose ir nacionalinės teisės aktuose numatytas skyrimo sąlygas, su kuriomis siejamos šios kaimo plėtros paramos priemonės. Konkrečiai tariant, šio reglamento 14 straipsnio 2 dalyje valstybės narės įpareigojamos vietoje patikrinti visus paramos gavėjo įsipareigojimus ir prievoles, įskaitant kylančius pagal nacionalinę teisę, kuriuos galima patikrinti pas jį apsilankius.

72 Nagrinėjamu atveju Prancūzijos plėtros programoje, kurią Komisija patvirtino, tinkamumo siekiant gauti ICHN tikslais buvo numatytas apkrovos kriterijus, išreikštas UGB, kurio tikslas – kontroliuoti esamų gyvulių tankumą pašarų plotuose, siekiant išvengti reiškinių, kai trūksta ganyklų ar jų yra per daug. Taigi Prancūzijos institucijos per patikrinimus vietoje turėjo nustatyti apkrovos kriterijų skaičiuodamos ūkyje esančius gyvulius per patikrinimo apsilankymą (skaičiavimas, beje, numatytas ICHN aplinkraščio 7.2 punkte), siekdamos patikrinti, ar tam tikru momentu šio kriterijaus buvo paisoma, ir taip patvirtinti duomenis, gautus atlikus administracinius patikrinimus.

73 Todėl Prancūzijos institucijos per patikrinimus vietoje turėjo skaičiuoti gyvulius.

74 Taigi reikia konstatuoti, kad kiti Prancūzijos Respublikos argumentai nepaneigia skundžiamo sprendimo ir turi būti pripažinti nepagrįstais. Tai galioja ir tam jos argumentui, kad Bendrasis Teismas iškraipė jos argumentus pripažinęs, jog ji teigė, jog pagal Reglamento Nr. 1975/2006 10 ir 14 straipsnius nereikalaujama atlikti patikrinimų vietoje, nors iš tikrųjų ji teigė, kad pagal šias nuostatas nereikalaujama per tokius patikrinimus skaičiuoti gyvulių. Tai taikoma ir jos argumentui, kad, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 62 punkte padaryta išvada, ji nenurodė, kad dėl išsamių administracinių patikrinimų nebuvo būtina skaičiuoti gyvulių vietoje.

75 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad antrasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

76 Apeliacinio skundo trečiuoju pagrindu Prancūzijos Respublika tvirtina, kad Bendrasis Teismas, skundžiamo sprendimo 73–76 punktuose nusprendęs, kad patikrinimai vietoje administruojant gyvulių identifikavimą ar priemokas už gyvulius ir avis nebuvo patikrinimai vietoje, kaip jie suprantami pagal Reglamentą Nr. 1975/2006, padarė teisės klaidų.

77 Pirma, ji teigia, kad jos Bendrajam Teismui pateiktas argumentas, kad dėl patikrinimų vietoje, atliktų dėl šio identifikavimo ar dėl šių priemokų administravimo, Prancūzijos institucijos buvo atleistos nuo pareigos skaičiuoti gyvulius, grindžiamas 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1782/2003, nustatančiu bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiu tam tikras paramos schemas ūkininkams bei iš dalies keičiančiu Reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001 (OL L 270, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 40 t., p. 269). Viena vertus, Reglamento Nr. 1782/2003 26 straipsnio antroje pastraipoje numatyta, kad valstybės narės gali, taikydamos Sąjungos ar nacionalines paramos schemas, į savo administravimo ir kontrolės procedūras įtraukti vieną ar kelis integruotos sistemos komponentus, kad išvengtų kelių tos pačios rūšies sektorinių patikrinimų. Kita vertus, iš Reglamento Nr. 1975/2006 5 straipsnio 2 dalies matyti, kad, kai įmanoma, patikrinimai vietoje, numatyti šio reglamento 12, 20 ir 27 straipsniuose, ir kiti patikrinimai, numatyti taisyklėse, susijusiose su subsidijomis žemės ūkiui, turi būti atliekami tuo pačiu metu.

78 Tuo remdamasi Prancūzijos Respublika daro išvadą, kad Prancūzijos institucijos turėjo teisę patikrinti, ar laikytasi gyvulių tankumo kriterijaus ICHN paramos atveju, ir sykiu tai, ar laikytasi tinkamumo sąlygų priemokoms už galvijus gauti arba nuostatų dėl gyvulių identifikavimo. Taigi ji mano, kad Bendrasis Teismas, nusprendęs, kad patikrinimas vietoje pagal Reglamento Nr. 1975/2006 12 ir paskesnius straipsnius ir patikrinimas vietoje siekiant sukurti duomenų bazę negalėjo būti atliekami kartu, padarė teisės klaidą.

79 Antra, ji mano, kad Bendrasis Teismas taip pat tokią klaidą padarė skundžiamo sprendimo 73 ir 74 punktuose nusprendęs, kad, atsižvelgiant Reglamento Nr. 1975/2006 12 ir paskesnius straipsnius, ICHN paramos atveju patikrinimų vietoje sistema buvo savarankiška ir nepriklausoma nuo patikrinimų vietoje, atliktų identifikuojant gyvulius ar dėl priemokų už galvijus.

80 Prancūzijos Respublika visiškai neginčija, kad šie straipsniai, kuriais reglamentuojami ICHN paramos priemonių patikrinimai vietoje, yra specialios taisyklės. Vis dėlto, ji mano, kad iš Reglamento Nr. 1975/2006 2 ir 5 konstatuojamųjų dalių nematyti, kad dviejų rūšių patikrinimų vietoje sistemos viena nuo kitos nepriklauso. Jos manymu, šiose konstatuojamosiose dalyse nurodoma, kad reikia įtvirtinti specialias valdymo ir kontrolės taisykles, kad būtų atsižvelgta į 2 krypties paramos schemų ypatybes. Šių schemų turinį ir skyrimo kriterijus apibrėžia valstybės narės. Tokiomis aplinkybėmis Komisija negalėjo šiame reglamente numatyti konkrečių priemonių, kurias turėtų įgyvendinti valstybės narės, kad patikrintų kiekvienos paramos priemonės, apibrėžtos 2 kryptyje, skyrimo sąlygas.

81 Prancūzijos Respublika mano, kad minėtomis 2 ir 5 konstatuojamosiomis dalimis tik siekiama nurodyti, kad administravimo ir kontrolės taisyklės, numatytos kaip pirmojo bendros žemės ūkio politikos ramsčio dalis, turi būti pritaikytos, o tai neturi būti aiškinama, kad reikalaujama, jog valstybės narės dar kartą taikytų kontrolės priemones, kurios jau buvo panaudotos tikrinant kitos paramos priemonės skyrimo sąlygas. Papildomi patikrinimai būtų būtini tik tais atvejais, kai dėl kitos paramos priemonės atliktų patikrinimų nepakanka siekiant patikrinti visas 2 krypties priemonės skyrimo sąlygas.

82 Prancūzijos Respublika mano, kad patikrinimai, atlikti identifikuojant galvijus ir dėl priemokų už juos, leidžia patikrinti apkrovos normą ICHN paramos priemonių atveju. Kalbant apie avis, reikia pažymėti, kad taikomos papildomos kontrolės priemonės, t. y. per patikrinimus vietoje gyvuliai yra skaičiuojami.

83 Komisija teigia, kad apeliacinio skundo pagrindo pirmoji dalis yra nepriimtina, nes Prancūzijos Respublika Reglamento Nr. 1782/2003 26 straipsnio pirmą pastraipą ir Reglamento Nr. 1975/2006 5 straipsnio 2 dalį apeliaciniame skunde mini pirmą kartą.

84 Be to, ji mano, kad Prancūzijos Respublika neteisingai aiškina šias nuostatas. Reglamento Nr. 1782/2003 26 straipsnio pirmoje pastraipoje tik numatyta, kad, taikydamos šio reglamento V priede išvardytas paramos schemas, valstybės narės turi užtikrinti, kad toms schemoms taikomos administravimo ir kontrolės procedūros bei integruota sistema derėtų tarpusavyje, ir dėl to turi imtis tam tikrų priemonių. Savo ruožtu Reglamento Nr. 1975/2006 5 straipsnio 2 dalis, kurioje minimi kiti patikrinimai, numatyti Sąjungos taisyklėse, susijusiose su subsidijomis žemės ūkiui, neapima patikrinimų vietoje, atliekamų siekiant identifikuoti ir užregistruoti galvijus. Joje numatyta, kad šie patikrinimai turi būti atliekami tuo pačiu metu, o taip nėra nagrinėjamu atveju.

85 Komisija ginčija antrą apeliacinio skundo pagrindo dalį ir mano, kad Prancūzijos Respublika teigia, jog paramos priemonės, priimtos dėl kaimo plėtros, nelemia pareigos laikytis specialių Sąjungos teisės nuostatų, nes jų skyrimo kriterijai priklauso valstybių narių kompetencijai. Ji nurodo, kad patikrinimų vietoje, atliktų nagrinėjamu atveju, tvarka neatitiko Reglamente Nr. 1975/2006 įtvirtintų reikalavimų. Be to, dalis pateiktų argumentų sudaro naują apeliacinio skundo pagrindą.

Teisingumo Teismo vertinimas

86 Savo trečiuoju apeliacinio skundo pagrindu Prancūzijos Respublika ginčija skundžiamo sprendimo 73–76 punktuose Bendrojo Teismo pateiktus motyvus, dėl kurių jis nusprendė, kad tai, jog atlikti patikrinimai vietoje siekiant sudaryti duomenų bazes, be kita ko, administruojant galvijų identifikavimą, ar dėl priemokų už galvijus, Prancūzijos institucijų neatleidžia nuo pareigos atlikti naujus patikrinimus. Jos nuomone, Reglamente Nr. 1975/2006 numatytos administravimo ir kontrolės taisyklės yra specialios priemonės šiose srityse, o patikrinimai, atliekami siekiant sudaryti duomenų bazes, nėra tokie patikrinimai, nes jais siekiama ne „įvertinti specialias kaimo plėtros paramos priemonių sąlygas“, bet patikrinti visus ūkio gyvulius, dėl kurių Reglamente Nr. 1760/2000 numatytas galvijų identifikavimas.

87 Visų pirma reikia konstatuoti, kad nors Prancūzijos Respublika apeliacinio skundo trečiajame pagrinde mini priemokas už avis, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 74 punkte nurodo patikrinimus vietoje, atliktus administruojant priemokas už galvijus, kurios, be kita ko, minimos šį pagrindą pagrindžiančiuose argumentuose. Vadinasi, šis apeliacinio skundo pagrindas, kiek jis susijęs su priemokomis už avis, turi būti pripažintas nepriimtinu dėl tikslumo trūkumo.

88 Taigi, kaip tai padarė Komisija, reikia konstatuoti, kad šio pagrindo pirmoje dalyje Prancūzijos Respublika pirmą kartą apeliaciniame skunde nurodo Reglamento Nr. 1782/2003 26 straipsnio pirmą pastraipą ir Reglamento Nr. 1975/2006 5 straipsnio 2 dalį teigdama, jog patikrinimai vietoje, jau atlikti administruojant galvijų identifikavimą ar priemokas už galvijus, Prancūzijos institucijas atleido nuo pareigos skaičiuoti gyvulius per pastarajame reglamente numatytus patikrinimus vietoje.

89 Vis dėlto reikia pažymėti, kad savo ieškinyje dėl panaikinimo Prancūzijos Respublika tvirtino, jog dėl patikrinimų vietoje, atliktų siekiant sudaryti duomenų bazę galvijų identifikavimo ar priemokų už galvijus administravimo tikslais, Prancūzijos institucijos buvo atleistos nuo pareigos atlikti patikrinimus vietoje pagal Reglamento Nr. 1975/2006 12 ir paskesnius straipsnius.

90 Todėl apeliaciniame skunde atkreipdama dėmesį į tai, kad nagrinėjamu atveju taikomos Reglamento Nr. 1782/2003 26 straipsnio pirma pastraipa ir Reglamento Nr. 1975/2006 5 straipsnio 2 dalis, Prancūzijos Respublika nurodo teisinius pagrindus, kuriais gali būti grindžiami argumentai, jos pateikti pirmojoje instancijoje.

91 Byloje, kurioje, kaip nagrinėjamu atveju, šalys ginčijasi dėl Sąjungos teisės nuostatų aiškinimo ir taikymo, Sąjungos teismas, siekdamas priimti sprendimą byloje, turi taikyti svarbias teisės normas: pirmojoje instancijoje – šalių nurodytoms faktinėms aplinkybėms, o nagrinėdamas apeliacinį skundą – motyvams, kuriais Bendrasis Teismas atsakė į jam pateiktus argumentus.

92 Kadangi apeliaciniame skunde ginčijamas Bendrojo Teismo skundžiamo sprendimo 73–76 punktuose pateiktas vertinimas, argumentas, susijęs su tuo, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1782/2003 26 straipsnio pirmą pastraipą ir Reglamento Nr. 1975/2006 5 straipsnio 2 dalį, negali būti laikomas nauju ir turi būti išnagrinėtas iš esmės.

93 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1782/2003 26 straipsnio pirmoje pastraipoje valstybėms nustatytos pareigos yra labai bendro pobūdžio, todėl ši nuostata visiškai nesvarbi siekiant nustatyti, ar dėl patikrinimų vietoje, jau atliktų administruojant galvijų identifikavimą ir priemokas už juos, Prancūzijos institucijos buvo atleistos nuo pareigos skaičiuoti gyvulius per Reglamento Nr. 1975/2006 10 ir 14 straipsniuose numatytus patikrinimus vietoje.

94 Tačiau Reglamento Nr. 1975/2006 5 straipsnio 2 dalyje aiškiai numatyta, kad, kai įmanoma, patikrinimai vietoje, numatyti šio reglamento 12, 20 ir 27 straipsniuose, ir kiti patikrinimai, numatyti Sąjungos taisyklėse, susijusiose su subsidijomis žemės ūkiui, turi būti atliekami tuo pačiu metu.

95 Neginčijama, kad patikrinimai vietoje, kurie turi būti atlikti ICHN atveju, patenka į Reglamento Nr. 1975/2006 12 straipsnio taikymo sritį.

96 Taigi pagal Reglamento Nr. 1975/2006 5 straipsnio 2 dalį valstybės narės iš esmės gali patikrinimus vietoje, susijusius su Reglamento Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkte numatytomis priemonėmis, skirtomis tausiajam žemės ūkio paskirties žemės naudojimui, atlikti tuo pačiu metu, kaip ir kitus patikrinimus, numatytus Sąjungos taisyklėse, susijusiose su subsidijomis žemės ūkiui.

97 Iš to išplaukia, kad skundžiamo sprendimo 74 punkte nusprendęs, jog pagal Reglamento Nr. 1975/2006 12 ir paskesnius straipsnius atliktinų patikrinimų vietoje sistema yra savarankiška ir nepriklauso nuo patikrinimų, atliekamų administruojant galvijų identifikavimą ar priemokas už galvijus, nors prieš tai nenustatė, pirma, ar šie patikrinimai buvo kiti patikrinimai, numatyti Sąjungos taisyklėse, susijusiose su subsidijomis žemės ūkiui, kaip jie suprantami pagal minėto reglamento 5 straipsnio 2 dalį, ir, antra, ar jie galėjo būti atliekami tuo pačiu metu, kaip ir šio reglamento 12 ir paskesniuose straipsniuose numatyti patikrinimai, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.

98 Todėl šio apeliacinio skundo trečiojo pagrindo pirmoji dalis turi būti pripažinta pagrįsta ir skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas, nesant būtinybės nagrinėti kitos šio pagrindo dalies.

Dėl Bendrajam Teismui pateikto ieškinio

99 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą Teisingumo Teismas panaikina Bendrojo Teismo sprendimą ir pats gali paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.

100 Nagrinėjamu atveju taip nėra.

101 Iš tikrųjų, atsakymas, kuris bus pateiktas į klausimą, ar patikrinimai, atliekami administruojant galvijų identifikavimą ar priemokas už juos, yra Sąjungos taisyklėse numatyti su subsidijomis žemės ūkiui susiję patikrinimai, kaip jie suprantami pagal Reglamento Nr. 1975/2006 5 straipsnio 2 dalį, gali lemti tai, kad Bendrasis Teismas turės iš naujo nagrinėti ieškinio dėl panaikinimo trečiojo pagrindo antrą dalį, net jei skundžiamo sprendimo motyvai, susiję su šia antra dalimi, šiame apeliaciniame skunde neginčyti.

102 Todėl būtina grąžinti bylą Bendrajam Teismui, o klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą atidėti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2015 m. balandžio 30 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Prancūzija / Komisija* (T-259/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:250).**

2. **Grąžinti bylą Europos Sąjungos Bendrajam Teismui.**

3. **Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.**

Parašai.